

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2412

гр. Варна, 21.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XI СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаил Михайлов

като разгледа докладваното от Михаил Михайлов Гражданско дело № 20233100100853 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано след изпращането му по подсъдност с определение № 210/07.03.2023г., постановено по гр. дело № 747/2022г. по описа на СГС.

Съдът е сезиран с обективно и кумулативно съединени иски от К. Т. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, СО „Траката“, местност „***“ срещу Прокуратура на Република България, административен адрес гр. София, бул. „Витоша“ №2 за осъждане на ответника да заплати **обезщетение в размер на 150000 лева за причинени му неимуществени вреди** под формата болки и страдания вследствие от повдигнато му обвинение за престъпление по чл.198, ал.1 НК вр. чл. 20, ал.2, вр. чл.18, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 НК, по което обвинение ищецът е оправдан с присъда № 141/30.06.2022г., постановена по НОХД №2024/2021г. на ВРС, потвърдена с решение от 25.10.2022г. постановено по ВНХД №1065/2022г. на ВОС, както и за осъждане на ответника да заплати сумата от **50000 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди** в резултат на разглеждане на досъдебно производство №19/2018г. по описа на Пето – РУ – гр.Варна, по което ищецът е бил привлечен в качеството му на обвиняем за престъпление по чл. чл. 198, ал.1 НК вр. чл. 20, ал.2, вр. чл.18, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 НК, **извън разумния срок**, ведно със законната лихва върху всяка една главница считано от депозиране на исковата молба в съда до окончателно изплащане на задължението, на осн. чл. 2, ал.1, т.3, пр.1 ЗОДОВ и чл.2б, ал.1 ЗОДОВ.

В исковата молба се излагат тръннения, че на 14.08.2018г. с постановление по ДП №19/2018г. по описа на Пето – РУ – гр. Варна, ищецът е привлечен в качеството му на обвиняем за престъпление по чл. 198, ал.1 НК вр. чл. 20, ал.2, вр. чл.18, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 НК. Поддържа се, че процесуалните действия по цитираното досъдебно производство са продължили за периода 17.01.2018г.-26.05.2021г., с която им

продължителност е нарушено правото на ищеца за разглеждане и решаване на делата в разумен срок, съгласно чл. 252 от Инструкция №1/22.03.2004г. и по смисъла на чл. 6 §1 от Конвенция за защита правата на човека и основните свободи. Излагат се твърдения, че ищецът е оправдан по повдигнатото му обвинение за посоченото престъпление с присъда №141/30.06.2022г., постановена по НОХД №2024/2021г. на ВРС, потвърдена с решение от 25.10.2022г. постановено по ВНХД №1065/2022г. на ВОС.

Ищецът с уточнителна молба от 22.11.2022г., депозирана по дело №747/2022г. по описа на СГС посочва по отношение претенцията си за присъждане обезщетение за причинени неимуществени вреди, които са му причинени при разглеждане и решаване на ДП №19/2018г. по описа на Пето – РУ – гр. Варна извън рамките на разумния срок, че не е изчерпана административната процедура за обезщетение за вреди от бавно правосъдие по смисъла на Глава трета „а“ ЗСВ, доколкото на осн. чл. 60а, ал.3 ЗСВ по този ред се определя обезщетение в съответствие практиката на ЕСПЧ в размер до 10000 лева, а предявеният от ищеца иск надхвърля този размер, при което е невъзможно сключването на споразумение.

Разпоредбата на чл.2б, ал.1 от ЗОДОВ посочва, че държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от нарушение на правото за разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл.6, §1 от Конвенцията. Хипотезата на чл.8, ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че обезщетение за вреди, причинени при условията на чл.2б, ал.1 от ЗОДОВ, може да се търси по реда на този закон, а не по общия ред. С разпоредба на чл.8, ал.2 от ЗОДОВ е установено правилото, че гражданите могат да предявят иск по чл.2б, ал.1 от ЗОДОВ по приключени производства само когато е изчерпана административната процедура за обезщетение за вреди по реда на Глава трета "а" от ЗСВ, по която няма постигнато споразумение.

Административната процедура за обезщетение за вреди по реда на глава трета "а" от Закона за съдебната власт, по която няма постигнато споразумение е изчерпана по смисъла на чл. 8, ал. 2 ЗОДОВ с постановяване на следните актове от министъра на правосъдието или оправомощено от него лице: 1. акт, с който подаденото заявление за обезщетение от граждани или юридически лица за вреди по реда на глава трета "а" ЗСВ е оставено без разглеждане, поради пропуснат срок по чл. 60а, ал. 4 ЗСВ; 2. акт, с който се е произнесъл по основателността на подаденото заявление за обезщетение за вреди по реда на глава трета "а" ЗСВ в хипотезата на чл. 60е, ал. 1 ЗСВ – заявлението е отхвърлено като неоснователно, както и в хипотезата на чл. 60е, ал. 2 ЗСВ – прието е, че правото на заявителя на разглеждане и решаване на делото в разумен срок е нарушено, определено е обезщетение и не е постигнато споразумение. В посочените случаи е налице процесуалната предпоставка по чл. 8, ал. 2 ЗОДОВ.

Съгласно чл. 8, ал. 2 ЗОДОВ абсолютна предпоставка за предявяване на иска по чл. 2б, ал. 1 ЗОДОВ е изчерпването на административната процедура за

обезщетение на вреди по реда на глава трета "а" от Закона за съдебната власт, по която няма постигнато споразумение, в който смисъл определение № 50004/24.01.2023 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1841/2022 г., IV г. о., ГК.

С оглед изложените от ищеца твърдения, че изрично предвидената административна процедура по реда на глава трета "а" от Закона за съдебната власт, не е изчерпана, както и с оглед служебното задължение на съда да следи за допустимостта на предявените искове по всяко време на съдебното производство, то предявеният иск от ищеца за осъждане на ответника да заплати сумата от 50000 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на разглеждане на досъдебно производство №19/2018г. по описа на Пето – РУ – гр.Варна, по което е бил привлечен в качеството му на обвиняем за престъпление по чл. чл. 198, ал.1 НК вр. чл. 20, ал.2, вр. чл.18, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 НК, извън разумния срок, на осн. чл. 2б, ал.1 ЗОДОВ, се явява недопустим, поради което производството по делото следва да бъде прекратено в тази му част.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело №853/2023г. по описа на ВОС – XI състав, в **ЧАСТТА** по предявения иск от К. Т. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, СО „Траката“, местност „***“ срещу Прокуратура на Република България, административен адрес гр. София, бул. „Витоша“ №2 за осъждане на ответника да заплати сумата от **50000 лева представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди** в резултат на разглеждане на досъдебно производство №19/2018г. по описа на Пето – РУ – гр.Варна, по което е бил привлечен в качеството му на обвиняем за престъпление по чл. чл. 198, ал.1 НК вр. чл. 20, ал.2, вр. чл.18, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 НК, извън разумния срок, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда до окончателно изплащане на задължението, на осн. чл.2б, ал.1 ЗОДОВ, на осн. чл. 130 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок от **връчването му на страните**.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____